Güven Verici, Destekleyici ve Demokratik Tutum

Anne-babanın çocuklarına hoşgörülü davranmaları onları desteklemeleri, çocukların isteklerini bazı kısıtlamalar dışında diledikleri biçimde gerçekleştirmelerine izin vermeleri ve demokratik olmaları anlamına gelir. Çocuk; kabul görmek, desteklenmek, onaylanmak ister. Çocuğa kendi benliğini ifade etme fırsatı veriliyor-sa çocuk uyumlu, mutlu ve sağlıklı bir birey olma yolunda ilerler. Demokratik, güven verici ve destekleyici bir ortamda büyüyen çocuk kendine güvenen, olgun yapıcı, yaratıcı özgür, sosyal sınırlarını bilen, girişimci, sorumluluk sahibi birey olarak yetişir.

Aileler olarak çocuklarımıza karşı en önemli görevimiz, onlara gerekli yerlerde destek vererek onların gelişimine katkıda bulunmaktır. Ne yapması gerekenleri onun adına yapmalıyız ne de tamamen ilgisiz davranmalıyız. Çocuklarımıza hayatı öğreten ve hayata hazırlayan bir rehber, yol gösterici olmalıyız.

MUSTAFA HAKAN GÜVENÇER FEN LİSESİ
1998
KAHRAMANKAZAN

Veliler İçin

ANNE-BABA TUTUMLARI

Çocuğun tüm yaşamı boyunca büyük etkileri olan anne-baba çocuk ilişkisinin temelinde, anne-babaların çocuklarını yetiştirirken benimsedikleri "Anne ve Babalık Rolleri" yatmaktadır. Çocuklar bu temel tutum ve tavırlara göre gelişmekte ve anne-babanın tutumları doğrultusunda bir takım davranışlar kazanmaktadır. Davranışlarımızın birçoğunun öğrenme yolu ile oluştuğu düşünüldüğünde anne-babanın tutumlarının çocuğun biçimlenmesindeki rolü ve önemi daha da önemli hale gelmektedir.

Anne ve babalar çocuklarını yetiştirirken olumlu niyetlerle, disiplin amacıyla çeşitli tutumlar sergilerler.

Baskıcı-otoriter Tutum

Aşırı baskıcı ve otoriter tutum sergileyen anne-babalar daha çok geleneksel aile yapılarında görülmektedir. Bu tutumu sergileyen aileler çocuklara çeşitli yollarla baskı ve şiddet uygulamaktadır. Şiddet denilince aklımıza öncelikle fiziksel şiddet gelse de bunun yanında duygusal şiddet (Azarlama, kızma, bağırma, küçük düşürme, aşağılama, kıyaslama…) en az fiziksel şiddet kadar çocuklarda hasar oluşturabilmektedir. Baskıcı tutumlarla yetişen çocuklar; insan ilişkilerinde çekingen, sessiz ve başkalarının düşüncelerini kolay kabul eden ya da tam tersi başkalarına şiddet uygulayan, zorbalık yapan bireyler olabilirler. Ev ortamında bu tutumun yaygın kullanılması durumunda çocuklarda şiddetten kurtulmak için yalan söyleme davranışları gözlenebilir.

Tavizkar Tutum

Bu tür ailelerde çocuğun hataları, yanlış davranışları sürekli kabul görür. Davranışları anne-baba tarafından sorgulanmaz ve çocuk sonsuz özgürdür. Evde kuralları çocuk koyar ve ailenin hayatı ona göre şekillendirilir. Bu abartılı özgürlük ve sevgi, onun doyumsuz kişilik geliştirmesine neden olur. Bencil, kural tanımayan ve çevresinde bulunan bireyleri onun isteklerini yerine getirmekle yükümlü olduklarını düşünen bireyler olurlar. Toplumsal hayata uyum sağlamakta güçlük çekerler ve sosyal ilişki kurmakta güçlüklerle karşılaşırlar. Bu tutuma tek çocuklu ailelerde ve geç yaşta anne baba olmuş ailelerde rastlanabilir.

İlgisiz Tutum

İlgisiz tutumun sonucunda çocuk, mutsuz, değersiz, yetersiz ve yalnız hisseder. Anne babasının rehberliğinden yoksun olduğu için yaşam için gerekli becerileri edinemez. Gelecekte sosyal becerilerde ve ilişkilerinde sorunlar yaşayabilir. Bu tutumun sonucunda anne baba çocuğun neler yaşadığını bilemez. Çocukla sağlıklı bir ilişki kuramaz.